

kunne være entydigt, for der er store forskelle i ansvar, arbejdsbyrde, arbejdsevne, afsavn og vilkår i det hele taget. Så det er en håbløs diskussion.

I Venstres folketingsgruppe erkender vi behovet for ændringer i de økonomiske vilkår, og vi mener, at de foreslåede ændringer er forsvarlige set i den helhed, som de nu skal ses i.

Dukker der uafklarede spørgsmål op under udvalgsarbejdet, vil vi da være med til at se på dem. Men ellers kan jeg på Venstres vegne give tilslutning til forslagene og give tilsagn om en hurtig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg studsede lige et kort øjeblik over en af de sidste betragtninger i Venstres ordførers indlæg, nemlig at man nu hermed fik en reguleringsmekanisme. Jamen det forstår jeg ikke, for har man ikke hele tiden haft en reguleringsmekanisme? Man har jo haft det, at man ville følge nogle bestemte udviklinger. Hvorfor skal man have det meget store tilskudshop, inden man begynder at etablere sin reguleringsmekanisme? Hvis man nu bare fulgte den lønramme, som svarede til den, vi står i i dag, så ville man jo have sin reguleringsmekanisme.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Jo, men fakta er jo, at der blev en ulighed, da vi regulerede borgmesterlønningerne. Og for nu at komme tilbage til den beslutning, som blev truffet i 1986, så er vi nu på sporet igen, og det er så det, vi i Venstres folketingsgruppe mener kunne være reguleringen, og derfor går vi ind for, at det så også bliver niveauet.

Henning Grove (KF):

De tre lovforslag og det ene beslutningsforslag, vi behandler sammen her, ser vi i Det Konservative Folkeparti som en helhed. Og det er jo ikke noget, vi lige pludselig har vedtaget eller foreslået; det er jo en sag, der har været lang tid undervejs. Der ligger et beslutningsforslag, hvor man skal se på ministres pension, og dengang det beslutningsforslag blev vedtaget, blev det samtidig tilkendegivet, at man også var klar til at se på ministres aflønninger. Derfor er det ganske naturligt, når man udsætter pensionen for ministre, at man også ser på deres lønforhold. Og hvis man sammenligner ministres løn med lønnen i ansvarsfulde job i det private er-

hvervsliv, kan man ikke engang nu sige, at det er høje lønninger, vi giver, men det er rimelige lønninger.

For folketingsmedlemmernes vedkommende har vi jo været længe undervejs. Det er 13 år siden, vi har set på de lønninger sidst. Og så kan man med god ret spørge: Hvorfor har I ikke set på det noget før, så det ikke blev så store spring? Det er vel, fordi vi alle sammen ved, hvilke kvaler det volder. Vi ved alle sammen, at lige så snart vi rører ved vores egen løn her, så vil der blive startet en stor ballade, dels af partier her i Folketinget, dels af aviserne. For når vi kommer udeomkring i forsamlingerne, er der mange, der siger, at de ikke kan forstå, at man ikke lønner folketingsmedlemmer bedre, end man gør. De siger, at man heller ikke får de rigtige folk ind, når man ikke vil give en ordentlig løn. Det er vel også derfor, der er så få erhvervsdrivende i det her Folketing, på grund af aflønningen.

Så der er mange årsager til det.

Havde vi gennemført en procentvis stigning igennem de dér 14-15 år, så kom det cirka til at svare til det, vi sætter lønnen op med nu. Så på den måde er det rimeligt. Og vi skulle jo til at se på det under alle omstændigheder, for den ulighed, der var med omkostningstillæg øst og vest for Storebælt, kunne vi simpelt hen ikke blive ved at leve med, efter at vi har fået broen. Så derfor skulle vi til at se på det, og når vi skal have larmen, kan vi lige så godt tage den fuldt ud på det hele, og det er jo det, vi gør.

Der er jo ingen tvivl om, at der vil blive ført en hetz nu af nogle partier her, men også af nogle blade. Vi har jo allerede set begyndelsen til det, og jeg er sikker på, at vi i aften vil opleve partier, der står op og hagler det her igennem, men når så engang vi får det vedtaget, så er de alle sammen glade for en lønforhøjelse.

Og denne her lønforhøjelse er rimelig i forhold til det udgangspunkt, vi havde i 1986, i forhold til borgmesterlønninger, og jeg mener, at de fleste folketingsmedlemmer fortjener at få en ordentlig løn. Vi skal ikke nedværdige os, nedsætte os selv i folks agtelse, fordi vi ikke tør aflønne folketingsmedlemmer fornuftigt.

Aage Frandsen (SF):

Det, vi behandler her, er tre forslag, som vedrører folketingsmedlemmer, europaparlamentarikere og statsrevisorer, og så er der et vedrørende ministrenes forhold. Det, der vedrører ministrenes forhold, tager jeg mig af, mens fru